

Posudek bakalářské práce

Veronika RÝZNAROVÁ, *Drobné církevní památky Šumperska*, Hradec Králové 2015

Práce o rozsahu 75 stran se skládá z Úvodu (s. 7-8), dále ze čtyř odborných kapitol: I. Lokalizace drobných církevních památek na katastru města Šumperk (s. 9-20), II. Tvůrci drobných církevních památek na území Šumperk (s. 21-25), III. Průvodce po drobných církevních památkách (s. 26-50) a IV. Prohlídkové trasy a Závěru (s. 60-61). K práci dále patří Seznam pramenů a literatury (s. 62-63). Zbývající strany jsou vyplněny většinou autorčinou fotodokumentací památek, kterými se zabývala v předchozím textu, takže i tuto obrazovou část je možno považovat za neoddělitelnou součást práce.

Autorka se ve své bakalářské práci zaměřuje na téma, které je v době po roce 1989 v památkářské literatuře velmi rozšířené jako reakce na předchozí situaci, kdy těmto památkám těsně spjatým s rekatolizačním působením katolické církve nebyla v památkářské teorii a praxi, s výjimkou děl význačných umělců, tomuto zvláštnímu typu památek věnována větší pozornost. Práce má soupisový charakter a zaměřuje se rovněž na možnosti turistického a vzdělávacího využití těchto památek.

Z metodického hlediska považuji za velmi důležitý sice stručný ale obsahem závažný Úvod. Zde je řešena především závažná otázka, co je Šumpersko, neboť tento pojem v názvu práce je velmi mnohoznačný. Autorka ho jednoznačně vymezuje katastrem samotného města Šumperka a katastry již delší dobu se Šumperkem spojených sousedních vsí Dolní a Horní Temenice. S ohledem na tuto vymezení mohla být práce nazvána jednoznačněji *Drobné církevní památky Šumperka*, nikoli *Šumperska*. Dále zde hodnotí literaturu ke zkoumanému tématu. Pravděpodobně blíže nezná starší Březinovu práci o Šumpersku, neboť ji nepřesně cituje (s. 7) – plný název je *Vlastivěda moravská II. - Místopis Šumperský okres, staroměstský okres, Vízemberký okres*. Tato práce však mnoho údajů ke zvolenému tématu nepřináší. Dále v úvodu vysvětluje svůj pracovní postup.

Otázku jak chápat pojem „drobné církevní památky“ řeší autorka na počátku I. kapitoly a řadí sem kříže, kapličky, boží muka, sochy (bylo by vhodné uvést s náboženskou tematikou), sloupy, smírčí kříže a křížové cesty (s.9) a dále s odkazem na odbornou památkářskou literaturu se podrobněji zabývá jejich podobou. V této kapitole potom v podobě tří tabulek (s. 12, 15, 18) přechází k základní charakteristice (poloha, stupeň uchování, doba vzniku) 21 památek z kategorie „drobné církevní památky“ (kříže, sochy, boží muka, sloup morový) ,

kteří se na zvolených katastrech nacházejí, ostatní typy památek patřících do této kategorie se v Šumperku nevyskytují. Za nedílnou součást této kapitoly, stejně jako dalších, je třeba považovat autorčinu fotodokumentaci památek.

2. kapitola má charakter odborného umělecko - historického pojednání o 3 barokních sochařích, kteří s podíleli na vzniku některých šumperských památek. Za pouhý autorčin překlep považuji to, že u sochaře Heinze (1698-1759) uvádí roky jeho sňatků 1935 a 1937 (s. 21)

Z hlediska prezentace památek považuji za jádro práce 3. kapitolu, která podrobně popisuje jednotlivé drobné církevní památky existující v Šumperku. V případě vydání práce nebo její části by bylo vhodné tento podrobný popis zvláště u méně známých památek doplnit číslem parcely, na níž se nacházejí, neboť to je nejspolehlivější způsob jak místo památky trvale zafixovat.

Závěrečná 4. Kapitola zřejmě inspirovaná články regionálního historika Polácha, který ve svých člancích Půjďte-li kolem... upozorňuje na tyto památky, uvádí dvě vycházkové trasy (kratší a delší) umožňující poznání těchto památek, doplněné orientačními mapkami. Tuto kapitolu je možno považovat za příklad praktického využití prezentace památkových objektů.

V Závěru autorka hodnotí výsledky svého bádání (poznání 21 drobné církevní památky) jejich prezentaci a snahu o jejich zapojení do poznávací a turistické činnosti.

Závěr:

Práci považuji za promyšlený a metodicky dobře zpracovaný výsledek bádání v oblasti „drobné církevní památky“ na menším území (město Šumperk s připojenou Temenicí), při kterém autorka spojila znalost památek z autopsie se studiem pramenů a literatury vztahující se hlavně k autorům památek a jejich slovní dokumentaci spojila i s fotodokumentací. Proto tuto práci s plnou zodpovědností mohu doporučit k obhajobě jako práci bakalářskou

Prof.PhDr . František Musil, CSc

Ústí nad Orlicí 25. 5. 2015